

ת"פ 23161/11/13 - מדינת ישראל נגד אולג גורליק, אנטון מינייקין, עמרי פרי, מימון שושן, אנדי קוקאילוב, חיים כהן, שון אוזר, עומרי פרץ, משה פרץ

בית משפט השלום בראשון לציון

13 אוקטובר 2015

ת"פ 23161-11-13 מדינת ישראל נ'
גורליק ואח'

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשמים
1..אולג גורליק
2..אנטון מינייקין
3..עמרי פרי
4..מימון שושן
5..אנדי קוקאילוב
6..חיים כהן
7..שון אוזר
8..עומרי פרץ
9..משה פרץ

גזר דין (נאשם 9)

הרקע.

נגד תשעת הנאשמים הוגש כתב אישום, אשר בהמשך הדברים אפרט עובדותיו. אציין בשלב זה כי כנגד שמונה מבין התשעה הוגש כתב אישום בעבירה של תגרה במקום ציבורי, ואילו לנאשם 9 (להלן - "הנאשם") ייחס כתב האישום שתי עבירות: איומים והחזקת סכין.

בדין שהתקיים לפני ביום 14.7.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום ובטרם טיעונים לעונש יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר אשר יבחן בין היתר הארכת מאסר מותנה העומד ותלוי נגד הנאשם. התביעה הצהירה כי עמדתה היא להפעלת המאסר המותנה ויש כי תגביל עצמה לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ככל שהתסקיר יהיה חיובי.

כפי הצהרת הצדדים כך היה, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, הורשע בביצוע שתי העבירות שיוחסו לו, כאמור

לעיל, והופנה לשירות המבחן.

במה הורשע הנאשם. על פי כתב האישום מדובר בשתי חבורות של צעירים: נאשמים 1 עד 4 חבורה אחת- הראשונה - ונאשמים 5 עד 8 חבורה שנייה. שתי החבורות הללו בילו בתאריך 14.12.11, כל אחת בנפרד, במה שמכונה "בר" בעיר ראשון לציון. סמוך לשעה אחת וחצי אחר חצות התפתחה תגרה בין נאשם 1 לנאשם 5 ובעקבותיה תגרה בין שתי החבורות. בעקבות התגרה הוצאה החבורה הראשונה מהמקום על ידי המאבטחים, והחבורה השנייה נשארה בפנים. אלא שבכך לא הסתיים האירוע. נראה כי החבורה הראשונה לא הסכימה לסיום האירוע אלא המתינה מחוץ לבר עד אשר תצא החבורה השנייה מן הסתם כדי להמשיך בתגרה. משום כך, התקשר נאשם 8 שהיה עם החבורה השנייה, אשר נותרה בתוך הבר, לאביו, הנאשם על מנת שיבוא לסייע לו. רק בהגיע הנאשם למקום יצאה החבורה השנייה מהבר ופגשה בחוץ את החבורה השנייה אשר המתינה להם כדי לפגוע בהם. או אז החלה שוב קטטה בין החבורות, במסגרתה הוציא הנאשם סכין המכונה "לדרמן" ונופף עמה לעבר החבורה הראשונה ואמר: "אם מישהו מתקרב אני דוקר אותו".

תסקירי שירות המבחן.

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים: האחד עובר לדיון שהתקיים ביום 26.1.15 והשני עובר לדיון שהתקיים ביום 16.6.15. מתוך התסקיר הראשון שהוגש על ידי שירות המבחן, תסקיר מקיף ביותר, מעמיק ויסודי, עולה כי מדובר באדם כבן 48, נורמטיבי ביותר, אשר שירת שירות מלא בצה"ל, איש משפחה, העובד מזה 26 שנים בעיריית ראשון לציון, בתפקיד ניהולי באגף איכות הסביבה, אשר לו זו הסתבכות שנייה עם החוק. בראשונה בשנת 2006, עת נדון בשנת 2011 בבית משפט השלום בבאר שבע, בעבירות של איומים במסגרת משחק כדורגל. כפי העולה מהתסקיר כמו גם מגזר הדין בו הוטל על הנאשם מאסר על תנאי למשך חודשיים, הנסיבות לביצוע העבירה, דומות למקרה שלפני. גם אז הנאשם התערב כדי להגן על בנו. שירות המבחן מצא כי לנוכח הנתונים החיוביים של הנאשם ראוי להאריך המאסר המותנה ולחייב הנאשם בשל"צ בהיקף של 160 שעות.

מסתבר, כי כעולה מהתסקיר, הנאשם גילה חוסר מוטיבציה ביחס לאפשרות טיפולית במסגרת שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית. למרות חוסר רצונו של הנאשם לשילוב בקבוצה טיפולית, כאמור, מצא שירות המבחן כי אין בכך מכשול כדי להמליץ להארכת המאסר על תנאי וחייב הנאשם בשל"צ.

בדיון שהתקיים לפני ביום 26.1.15, בטיעוניו לעונש, העלה התובע על נס, חוסר רצון הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית, כנימוק להחמרה עם הנאשם כמו גם מצא לטעון כי, למרות זאת, אין התביעה עותרת להחמיר עם הנאשם מעבר להשתתפות עונש מאסר שירות בעבודות שירות. במהלך הטיעונים לעונש ומשום התסקיר החיובי, נתבקש הנאשם להסביר מדוע סרב להשתלב בהליך הטיפולי. תשובתו הייתה כי משום עבודתו, ומשום שפגישות הקבוצה הטיפולית הן בשעות הבוקר, דהיינו שעות עבודתו, נבצר ממנו לעשות כן.

הנאשם ביקש לדחות הדיון על מנת לקבל תסקיר משלים שבו יתייחס שירות המבחן לשאלת השילוב בקבוצה טיפולית. לפי דברי הנאשם באמצעות בא כוחו, שילובו בקבוצה טיפולית תפגע קשות בעבודתו, שכן לא יוכל לשכנע מעבידיו כי

יעדר יום בשבוע מעבודתו. התביעה התנגדה לדחיית הדיון.

למרות התנגדות התביעה, ואך משום חשיבות העניין, לפי שנמצא לפני אדם נורמטיבי איש עבודה, אשר יש וההליך הטיפולי שמשמעותו היעדרות מעבודה, יגרום נזק רב יותר מאשר התועלת שבהליך זה, הוריתי לקבל תסקיר משלים.

התסקיר השני שהוגש בעניינו של הנאשם הוא התסקיר המשלים. בתסקיר זה חזר שירות המבחן על ההתרשמות כי אין מדובר באדם אשר לו דפוסי התנהגות אלימים וכי על רקע גילם של ילדיו, ותפקודם התקין, פחת הסיכון להישנות התנהגות בעייתית בעתיד. לפיכך, שירות המבחן, למעשה לא מצא לחזור על ההמלצה לשילוב הנאשם בהליך טיפולי, וחזר על ההמלצה להאריך המאסר על תנאי החל על הנאשם ולחייב הנאשם בשל"צ.

טיעוני הצדדים לעונש.

כפי המפורט לעיל, התביעה עתרה בתיק זה פעמיים לעונש. באחת לאחר קבלת התסקיר הראשון ובשנייה לאחר קבלת התסקיר השני, האמור בתסקירים החיוביים והעובדה שמדובר בעובד עירייה ותיק אשר היעדרות מעבודתו למשך חודשיים לפחות, בשל עבודות השירות, יש ותפגע באופן קשה בתעסוקתו עד כדי פיטוריו, מעבודתו בעירייה במשך למעלה מ- 26 שנים, לא שכנעו התביעה שמן הראוי לקבל המלצת שירות המבחן. התביעה רואה לנגד עיניה אך את החומרה שבמעשי הנאשם, אשר החזיק סכין המכונה "לדרמן" בניגוד לחוק, וכי עומד ותלוי נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה. העונש החמור לפי תפיסת התביעה הוא העיקר.

בא כוח הנאשם ביקש לקבל המלצת שירות המבחן. בטיעוניו חזר על האמור בתסקיר, בבחינת די בכך כדי לבסס הארכת המאסר המותנה, בנסיבות המקרה המיוחדות כאן.

דיון והכרעה.

בטרם דיון והכרעה במחלוקת בין הצדדים יש לבחון האירוע העולה מכתב האישום, בהתאם למכלול הנתונים שלפני, לרבות דברי אשת הנאשם, הנאשם והאמור בתסקיר שירות המבחן. בנו של הנאשם - הנאשם 8 בכתב האישום, יצא ביחד עם חברים, לבילוי ערב גיוס לצבא. האירוע היה לפני שלוש וחצי שנים. בתום הבילוי ארעה תקרית בין החברים לבין קבוצה אחרת של מבלים באותו מקום. בנו של הנאשם נפצע באותו אירוע, לפיכך התקשר לאביו על מנת שיגיע למקום ויסייע לו. הנאשם אכן, חש למקום, אלא שטעות אחת עשה עת נטל עמו סכין מסוג "לדרמן" שידוע יותר כ"אולר". סופו של דבר שהוגש כתב האישום שלפנינו. יצוין כי למעט נאשמים 1, 3 ו-8 כתב האישום הרי שלגבי האחרים, הסתיים ההליך בביטול או באי הרשעה.

המקרה שלפני מעורר בעיה לא פשוטה. ברור הוא שאילו היה מדובר באדם חסר הרשעות קודמות או נכון יותר לומר אדם שמאסר על תנאי אינו תלוי ועומד נגדו, כפי שהיה עת ביצע העבירות בכתב האישום, נקל היה לסיים ההליך בלא עונש מאסר בפועל. וככל שהייתה נגרמת לנאשם פגיעה תעסוקתית מוגדרת וממוקדת אף באי הרשעתו כפי שנעשה באשר לאחרים בכתב האישום. אלא ששונים הם פני הדברים.

בכף החובה נגד הנאשם עומדות העובדות הללו. שהרי אדם שהושת עליו מאסר על תנאי, אך עשרה חודשים לפני המקרה שלפנינו, חוזר ומסתבך בעבירות שיש בהן כדי להפעיל המאסר על תנאי. משום כך, האם אין ממש בשיטת התביעה, שכל הנתונים לקולא נדחים אל הצד?

לעומת זאת, יש לבחון מצבו של הנאשם בחינה מהותית כפי ששירות המבחן עשה. אין מדובר באדם בעל אישיות ודפוסי התנהגות עברייניים. יש והסתבך פעמיים במשך השנים באחת בשנת 2006 עת במשחק כדורגל בא להגן על בנו, ובשנית כחמש שנים אחר כך, לאו דווקא משום היותו עברין מועד. לדעתי, מדובר במקריות, שאינה מצביעה על הכלל ואין בה כדי להצביע על היות הנאשם אדם שלילי. מדובר באדם נורמטיבי ביותר, בעל משפחה נורמטיבית, אשר נחלץ לסייע לבנו בעת מצוקתו, בן זה שירת שירות מלא בצה"ל ולדברי אמו אף סיים השירות כחייל מצטיין. מדובר בתא משפחתי חיובי ביותר. כמו כן, והעיקר, השתת עונש מאסר למצער למשך חודשיים ימים, והיעדרות מן העבודה, בנסיבות של מאסר בעבודות שירות, תגרום מן הסתם, כפי דברי הנאשם, לפיטוריו. פיטורי הנאשם מעבודתו, או פגיעה אחרת בתעסוקה בשלב הנוכחי בחייו ובחיי משפחתו, הינה עונש בלתי מידתי לנאשם בשים לב לנסיבותיו החיוביות.

ועוד מצאתי לציין בשולי החלטתי. אין לקבל או להסכים להתנהגות אלימה. יחד עם זאת, אין להתעלם מנסיבות המקרה. חברתו של בן הנאשם - הנאשם 8 - חששה לצאת מן הבר משום שהחבורה הראשונה ארבה להם מחוץ לבר, על מנת להתעמת איתם עימות אלים נוסף. משום כך, ומשום חששו של בנו של הנאשם מהחבורה הראשונה, הזעיק את אביו על מנת שיחלצו ממצוקה בה היו הוא וחבריו. ואכן, לאחר הגיע האב - הנאשם, ויציאת החבורה מתוך הבר התחדש שוב האירוע האלים ולפי כתב האישום ביוזמת החבורה הראשונה שארבה להם, כאמור לעיל. בנסיבות אלה, מצא הנאשם בטעות לחלץ עצמו ואת בנו וחברתו תוך שימוש באולר "לדרמן".

כמובן שאין לקבל ולהסכים כי אדם יחזיק סכין וינופף בה לעבר אחרים גם בנסיבות של רצון להגן על עצמו ועל בנו וחבריו המצויים בסכנה לפגיעה בשל אלימות האחרים. אך יש בנסיבות המיוחדות של המקרה, כדי למתן במשהו חומרת המעשים.

אשר על כן, בלי להתעלם מהנסיבות המחמירות אני מקבל המלצת שירות המבחן ומורה כדלקמן:

אני מורה על חידוש המאסר המותנה למשך חודשיים ימים שהושת על הנאשם בגזר דין מיום 7.2.11 מבית משפט השלום בבאר שבע, למשך שנתיים.

אני גוזר על הנאשם קנס בסך 500 ש"ח או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.12.15.

אני מחייב הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 160 שעות על פי תכנית שהוכנה עבורו על ידי שירות המבחן. הסברתי לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"צ הבין והסכים.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

**ניתנה והודעה היום ל' תשרי תשע"ו,
13/10/2015 במעמד הנוכחים.
אברהם הימן , סגן נשיאה**